

Jakob Nielsens tale ved overrækkelsen af Tingprisen

Taler

Jakob Nielsen
Chefredaktør på Altinget

Dato

4. oktober 2023

Sted

Altingets Gård, København K

Omstændigheder

Tingprisen er Altingets pris, som går til en politiker der med sin kommunikation har bidraget til at øge forståelsen for dansk og europæisk politik. Dette er en redigeret version af den tale, som Altingets chefredaktør holdt ved uddelingen af Tingprisen 2023.

Den første tirsdag i oktober åbner Folketinget. Og den første onsdag i oktober uddeler Altinget Ting-prisen – Altingets pris som går til en politiker der med sin kommunikation har bidraget til at øge forståelsen for dansk og europæisk politik.

Ting-prisen er blevet uddelt 19 gange- men i år sker der noget nyt.

Ting-prisen er nemlig aldrig gået til et siddende medlem af Europa-parlamentet. Den er heller aldrig gået til et medlem af Danmarksdemokraterne.

Og den er aldrig gået til et medlem af Liberal Alliance.

Den er derimod mange gange blevet givet til politikere, der siden voksede og fik endnu mere ansvar, end de allerede havde. Tænk bare på den første modtager, Lene Espersen, som fik prisen i 2004 og som fire år senere blev formand for Konservative.

Eller på Mette Frederiksen, der fik den i 2012, og som i 2015 blev partiformand og senere statsminister.

Eller tænk på sidste års modtager, Pelle Dragsted, der siden er blevet politisk leder for Enhedslisten.

Vi er stolte over, at det nogle gange lykkes os at spotte talentet. Møde om

magten Men inden jeg afslører navnet på årets modtager, vil jeg gerne kort fortælle om et møde, jeg deltog i på Christiansborg for nylig. Det var det første møde i den følgegruppe, der er nedsat til at bidrage til den nye magtudredning over de kommende fem år.

Med til mødet var repræsentanter for mange forskellige dele af samfundet – organisationerne, universiteterne, de unge, civilsamfundet, de socialt udsatte, pressen og selvfølgelig politikerne. Alle forenede i et fælles og oprigtigt ønske om at bidrage til at kortlægge magten i Danmark – og alle forenede i et ønske om at bevare og måske ligefrem styrke demokratiet.

Det var et indledende møde, så der er ikke så meget at fortælle endnu – bortset fra den gode nyhed, at forskerne bag den nye magtudredning er meget opsatte på at dele deres tanker og opdagelser undervejs, så magtudredningen reelt måske bliver en magtdebat. Det er en tilgang, jeg bakker varmt op om. Hal Koch lever endnu Det er jo kernen i Hal Kochs demokratilære: at samtalen og dialogen er demokratiets væsen. Han har selv formuleret det sådan her: ”Demokratiets Væsen beror paa, at man mødes og tales ved, at man gennem Samtaler naar til en bedre og rimeligere Forstaaelse og derudfra formaar at træffe en Afgørelse, som ikke alene tjener en enkelt Person eller Klasse, men som tager billigt Hensyn til Helheden.”

”Ofte har man - til stor Skade for Demokratiets Anseelse - betragtet selve Afstemningen som det væsentlige. Var en Ting blot vedtaget ved Afstemning, var der ingen Tvivl om dens Berettigelse. Saa var demokratisk set alt i Orden. Saa let gaar det imidlertid ikke. Ellers vilde der - demokratisk set - ikke være noget at bebrejde Nazismen i Tyskland.”

Det er en lære, som bliver illustreret i disse måneder, hvor Danmark for en sjælden gangs skyld har en flertalsregering.

Den kunne sådan set fremlægge sin politik og stemme sig igennem for at få sin vilje. Det har den ret til. Men hvad ser vi? Regeringen benyttede den metode én gang til at afskaffe en helligdag, men siden er der gået en del mere Hal Koch i den.

Magten er som sæbe Derfor var det også forbløffende på mødet i magtudredningen, at et par af de politikere, der var til stede, gav udtryk for, at

de glædede sig til at blive klogere på, hvor magten lå gemt – for selv havde de i hvert fald ikke set den.

Jeg tror, mange politikere er frustrerede over, at magten er så svær at få greb om. ”Den er som sæbe, der smutter ud af hånden på én”, som en af politikerne sagde.

Men magten er ikke noget, man får foræret. Det er noget, man tager – og en af de mest effektive måder at tage magten på er at tage ordet. Ting-prisen hylder dem, som griber ud efter magten og som bruger deres magt på at forandre Danmark. Her på stedet ser vi nemlig ikke magt som noget, man skal skamme sig over. Tværtimod. Vi tror på politik, og derfor tror vi også på magten. Vel at mærke på magten – ikke nødvendigvis på magthaverne.

For lige som der er brug for nogen til at udøve magt, så er der også brug for nogen til at kontrollere magten. Det er vores rolle, og den udfylder vi både ved at skrive om de ting, der vedtages i Folketinget og i Strasbourg – og ved at kulegrave statens køb af israelske våben. Det konstruktive og det kritiske går hånd i hånd.

Sådan er det også med årets modtager. Og nu må spændingen snart udløses.

Sidste år var vi i juryen en smule frustrerede, fordi vi ikke rigtig kunne finde modtagere fra den såkaldte blå blok.

Vi kunne ikke finde dem, der kommunikativt skilte sig afgørende ud, med velvalgte ord, kommunikationsklasse fra øverste hylde og fornyende vid indviede os i og bibragte os alle ny forståelse for politik lokalt, nationalt eller europæisk.

I år kom vi ud over det problem – to ud af tre nominerede er fra de borgerlige partier. De kan godt!

Der er ikke nogen nominerede fra Dansk Folkeparti i år. Men årets prismodtager har faktisk været medlem af DF.

Men i dag er prismodtageren medlem af et andet parti. Det er lidt af en Rasmus Modsat-type. Som han har sagt i et interview med Altinget:

”Jeg tror, at jeg gennem det meste af min ungdom har været den fornuftige i flokken, men det sagde mere om flokken, end det gjorde om mig.” Alex Vanopslagh har om nogen bevist, hvor meget man kan flytte med god kommunikation – hvor meget magt, der ligger i at kommunikere præcist, morsomt og troværdigt.

Mens obduktionsrapporterne over blå blok har hobet sig op, har Vanopslagh formået at genoplive og nytænke det borgerlige projekt. Og faktisk ikke kun på de efterhånden ældgamle medier som bogstaver trykt på papir.

Vanopslagh har vist, hvad sociale medier kan for politik, og han har fået den unge generation i tale i en skønsom blanding af ironi, satire og politik med sine små film om Alex & Alex.

Hvis man tror, det er nemt, så kan man jo se på Dansk Folkepartis aktuelle videokampagne.

Magtudøvelse i sin fineste form Alt det vidste vi godt allerede sidste år. Men vi savnede at blive overbevist om, at Alex Vanopslagh var mere end et digitalt fænomen. At han havde et liv uden for Tik-Tok.

Men siden da har Alex Vanopslagh foretaget en bevægelse fra digital succes til analoge produkter: Han har udgivet bogen "Vejen til ansvar", og tidligere i år fyldte han KB Hallen med gæster til sit politiske one-man-show "Alex og Ansvaret".

Det er konkrete beviser på succesfuld politisk kommunikation – også hvis man lægger den optik ned over det, der handler om demokratiets fremtid. Nye medier og nye politikere er ikke på vej til at ødelægge demokratiet, men forny det. Det er magtudøvelse i sin fineste form, når Alex Vanopslagh med bøger og politiske talk shows sætter gang i samtalen om politik. Der bliver faktisk både tænkt og diskuteret i dansk politik. Og Alex Vanopslagh har – som den gode liberale han er - sørget for, at Socialdemokratiet og venstrefløjen ikke længere har monopol på at udgive bøger.

På den måde har han genoplivet et borgerligt projekt. Det er måske ikke et projekt, der samler 90 mandater endnu. Ja, faktisk er det jo et projekt, der ikke

engang har en leder eller statsministerkandidat.

Men ingen kan være i tvivl om, hvem der er projektets åndelige leder. Og den position har han ikke opnået ved nogen afstemning. Den har han opnået på præcis den måde, som vi gerne vil hylde med Tingprisen – nemlig ved at kommunikere på en måde, der øger forståelsen for dansk politik.

Derfor er Alex Vanopslagh modtager af Ting-prisen 2023.

Til Lykke!

Kilde

altinget.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Prisuddelingstale

Relateret

4. oktober 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jakob-nielsens-tale-ved-overraekkelser-af-tingprisen>